Helgmålande urologiprofessor ställer ut sin konst

Den 20 oktober kommer naturen att ta över Österlånggatan 5 i Stockholm. Då öppnar Hans-Göran Tiselius sin utställning.

– Jag försöker gå i skogen någon mil varje helg för att samla inspiration och för att se hur det faktiskt ser ut.

Hans-Göran Tiselius vet, i likhet med andra målande människor, att ett bildtolkande öga lär sig att se uppmärksamt.

– Naturen ser sällan ut som man vanemässigt tror.

Efter skogspromenaderna återstår vägen från intryck till uttryck. I Hans-Göran Tiselius' fall går den ofta via en fotografisk förlaga omsatt till akrylmåleri.

– Jag började måla i olja men övergick till akryl. Det torkar snabbt och är behändigt när man inte har oändligt med tid.

Det har förstås inte en urologiprofessor, som började måla redan i samband med utbildningen i slutet av 1960-talet.

– Jag började måla för att göra något annat än att arbeta. Mitt yrke är uppslukande, och all tid kan gå dit. Jag behövde ha en motvikt att koncentrera mig på, och målandet har i mitt liv blivit en fantastisk avkoppling från ett krävande arbete.

HANS-GÖRAN TISELIUS, professor i urologisk kirurgi vid Karolinska institutet och överläkare vid Karolinska Universitetssjukhuset Huddinge, ställer ut sina målningar på Galleri Hagström, Österlånggatan 5 i Stockholm. Vernissage är den 20 oktober klockan 12–20. Utställningen pågår till och med den 26 oktober. Öppethållande 21–25 oktober klockan 12–19, 26 oktober klockan 10–15.
Foto: Tom Martinsen

AKRYLMÅLNINGAR MED NATURMOTIV finns att beskåda på utställningen.

Det är förstås inte en urologiprofessor, som började måla redan i samband med utbildningen i slutet av 1960-talet.

– Jag började måla för att göra något annat än att arbeta. Mitt yrke är uppslukande, och all tid kan gå dit. Jag behövde ha en motvikt att koncentrera mig på, och målandet har i mitt liv blivit en fantastisk avkoppling från ett krävande arbete.

– Så har jag alltid haft ett visst bildintresse och fotograferat rätt mycket.

Någon formell utbildning har han inte. Björkstammar och granar, himlar och vatten har han lärt sig måla vartefter.

– Jag har prövat mig fram, misslyckats och prövat igen.

Med bland favoriterna finns 1800-talsmålaren Marcus Larsson.

– Jag såg hans måleri, hans dramatiska naturmotiv och tänkte att jag nog ville måla åt det hållet.

Nu visar Hans-Göran Tiselius omkring femtio målningar under en veckas tid.

– Jag hade en utställning för två år sedan på samma galleri och tyckte det var roligt. Att ställa ut är framför allt en social tillställning, men det blir en sporre också, en extra inspiration. Det är ju inte alltid så lätt att få till det med inspiration just när det behövs för den som målar bara på helgerna.

Några sociala tillställningar är det inte i hans bilder däremot; människor förekommer inte.

– Jag kan väl säga att människor inte har varit så lyckosamt att måla, säger han med ett småleende. Jag har försökt, men det slutar med att jag målar över dem.

Naturen däremot växer fram i hans bilder, stycken av natur som inte verkar särskilt idylliserade.

– Jag tror att många som målar natur samlar attribut och sätter ihop dem. Det intresserar inte mig. Jag försöker komma åt hur det ser ut helt enkelt.

Tita Nordlund-Hessler
frilansjournalist